

Епископът бди над своя народ

„Веднага след избирането си папа Франциск се помести в голямата традиция на Църквата и II ватикански събор.“ Това е цитат от статия, публикувана на страниците на последния брой на списание „Civilta Cattolica“ с автор аргентинският богослов, отецът йезуит Диего Фарес, познаващ лично вече четиридесет години Хорхе Марио Бергольо. Пред Радио Ватикан отец Диего се спря на темата на своята статия „Фигурата на епископа според папа Франциск“.

„Веднага след избирането си папа Франциск прави два важни жеста. Първият е снижението. Вместо да облече папските одежди, той сведе

глава, за да получи благословията от вярващите на площада и по целия свят. Това е II ватикански събор: „Lumen gentium 8“. Христос, който се съблича, който търси бедните; Църквата, въпреки че се нуждае от човешки ресурси, за да изпълни мисията си, е учредена не за да търси земна слава, а за да разпространява смирение и себеотричане и със своя пример“ (LG8). Другият жест е да бъде сред народа: това прави всеки път, когато се качва на папамобила и обикаля целия площад „Свети Петър“, или когато избира покрайнините като дестинация за своите визити. Неговите жестове ни карат да почувстваме

какъв трябва да бъде епископът сред народа си. Това е „Lumen gentium 12“. Епископът и народът вървят по един път, в който „общността на помазаните от Свети Дух верни (1 Йоан 2, 20 и 27) не може да се заблуди във вярата и проявява това Свое особено свойство чрез свръхестественото чувство към вярата у целия народ, когато всички - от епископите до последния от верните миряни - изразяват всеобщото си съгласие относно вярата и нравите“ (LG12). Но преди всичко е много важно да се разбере, че за събора и Исус пастирската дейност не противоречи на доктрината. Пастирската дейност не е приложението на една „доктрина“, поддържана за законниците, които имат чисти ръце,

Лурд - път към вярата

Не зная откъде да започна. Може би с прочетеното, което Ники чрез майка си изказа: „За мен това поклонничество е една красива приказка. Много съм благодарен на Богородица, че имах възможност да се докосна до пещерата, на която тя се е явила на Бернадета! Да се докосна до сълзите на Дева Мария. Изобщо изживяването не може да се опише с думи, трябва да се изживее.“

Всъщност за мен това е пър-

ви досег с поклонническата група, която отец Благовест организира съвместно с UNITALSI - италианска доброволческа организация със сто и десет годишна история, и поклонниците от гр. Гориция на границата между Италия и Словения.

За чудесата в Лурд може да се прочете в интернет, но да се преживее е наистина нещо различно. А това, което мен

На стр. 6

160 години от освещаването на черквата и 20 години „Каритас Света Анна“ в с. Малчика

На 25 юли в с. Малчика бе честван енорийският празник на черквата „Света Анна“. Той бе посветен на 160-годишнината от освещаването на храма и на 20-годишнината от създаването на неправителствената организация „Каритас“ в селото. За тези два повода енорийската организация „Каритас Света Анна“ заедно с общността и енорийския свещеник отец Ремо Гамбакорта изготвиха богата програма.

На стр. 6

От 12 до 21 юли бе организирана поклонническа обиколка на статуята на света Анна по кварталите на селото, като всяка вечер отец Ремо отслужваше литургия на различни места. Статуята бе изнесена и после върната в черквата с тържествени молитвени шествия. В неделя, 19 юли, в енорията бе организиран ден на болните. Специален превоз бе осигурен за старите и бол-

На стр. 2

Италиански младежи донесоха в Белене шума на живота

От 16 до 22 юли 2015 г. в енория „Рождение на Блажена Дева Мария“ - Белене, бяха група италиански младежи - доброволци от енория „Света Дева Мария на броеницата“ в Милано. Те бяха придружени от отец Алесандро Фузети - енорийски свещеник, и дойдоха в Белене по покана на отец Паоло Кортези - енорийски свещеник на двете енории в Белене - „Свети Антон“ и „Рождение на Блажена Дева Мария“. Младежите - 56 студенти и ученици, бяха в Белене за една седмица и работиха в домовете на стари, болни и самотни хора. Помагаха им доброволци от енорията и „Каритас“ - Белене. Младите хора почистваха, подреждаха и боядисваха в домовете на възрастните хора, боядисваха съоръжения в двора на училище „Васил Левски“. Също така посетиха и почистиха част от района на Втори обект на остров Персин. Полаганият труд беше само едната страна на този летен лагер. Свещениците отец Алесандро и отец Паоло се погрижиха за молитвения живот и духовната равностметка през тези дни.

На стр. 5

Преди три години стартира молитвената инициатива за духовно осиновяване на свещеници

Преди три години, когато Църквата чества празника на свети Яков, „проходи“ първата маргаритка у нас - молитвена инициатива на миряни, обгръщащи с постоянна молитва свещениците. Тогава седем души от енория „Свети Йосиф“ в София дадоха своето обещание в присъствието на енорийския свещеник отец Збигнев Тенча, OFM Сар., че ще се молят за отец Елко Терзийски, OFM Сар. След по-малко от два месеца, на 20 септември, се появи втората маргаритка - за епископ Христо Прошков. До края на същата година поникнаха още три - през ноември за отец Блавест Вангелов и отец Збигнев Тенча, OFM Сар., а през декември - за отец Петко Вълв. Зимата не

смути това обикновено цвете и през леденостудения януари в кармилския храм „Свети Франциск“ в София седем души дадоха обещание да се молят за отец Сръчко Римац, OCD, а през февруари в енория „Успение Богородично“ в София - за отец Йоан-Милен Найденов. Последваха ги още пет други маргаритки - за отец Страхил Каваленов, епископ Георги Йовчев, отец Йоан-Виктор Хаджиев, OCD, отец Пламен Гечев и отец Мариуш Полцин, OFM Сар. Да си пожелаем да се появят още маргаритки, така че всеки свещеник у нас да бъде обгрънат всекидневно с молитва.

По www.catholic-news.bg

От стр. 1

защото не докосват никога хората, а действат само с ясни и обособени идеи на Декарт, докато ръцете на пастирите са мръсни. Откровението, оставено ни от Господ, се отнася до спасението на неговия народ, не до абстрактното познание на Троицата, а до любящото и действено познание. Доктрината е пастирската дейност, тя е отражена в предаването на благодатта чрез тайнствата и милосърдните дела. Това е вярата, която действа чрез милосърдието.

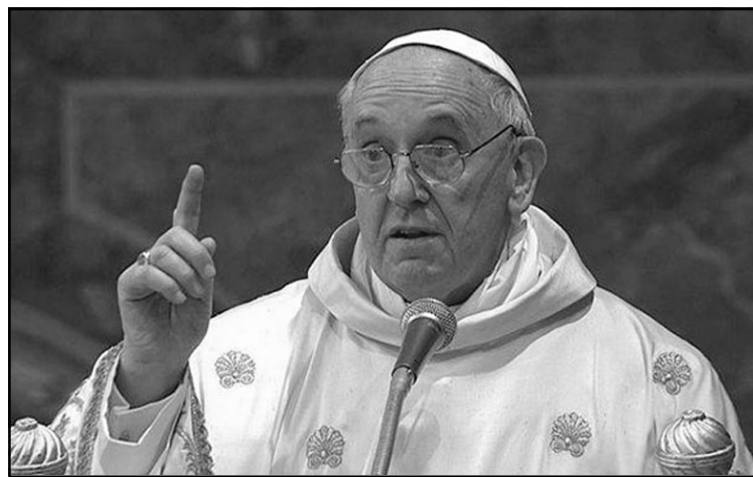
Често папа Франциск повтаря на епископите да бъдат „пастири, а не князе“, а изразът „епископ-пилот“, използван при срещата му с италианските епископи, предизвика сензация. В това мнозина виждат едно своеобразно порицание на папата към неговите събратя.

„Изразът епископите да бъдат пастири с мириса на повереното им паство, да не бъдат князе, нито пилоти (мениджъри), е отпреди четиридесет години, когато бяхме послушници и студенти, а той беше нашият провинциален настоятел, а след това ректор. Спомням си за едни събрат, който разхождайки се в зеленчуковата градина на нашия колеж, където отглеждахме и прасета, крави и овце, видял Бергольо, нашия ректор, че помагал на една овца да се оагни. Изненадан, нашият събрат му предложил помощта си. След като се оагнила, овцата отхвърлила едно от трите родени агънца. Размисляйки за момент, Бергольо взел агънцето и го дал на нашия събрат, като му казал: „Пази го!“ „Как?“, го попитал. „Иди в лечебницата, стопли малко мляко и му го дай с биберон.“ Пет месеца този студент държа агънцето в стаята си, която миришеше действително на овца. Агънцето го следваше из цялата къща - до черквата и в учебните зали. Тогава Бергольо му каза: „Изпитах те. Ти се научи, че ако я пазиш, овцата те следва. Прави така!“ Като казва на епископите да бъдат пастири, а не князе или пилоти, това е един от упреците, които дават живот. Дочух, че някой казва: „Милосърден е към всички, а епископите ги порицава.“ Делата на духовно милосърдие ни казват - поучавай онзи, който не знае; давай добри съвети на онзи, който се нуждае, и поправяй онзи, който греши. Това са „милосърд-

ни порицания“. Едно е да се простят греховете на грешниците (стадо и пастир), друго е да си милосърден с мисията на пастира. Мисията трябва да се поправя, коригира. Петър беше коригиран „безмилостно“ от Исус: „Махни се от Мен, сатана, защото мислиш не за това, що е Божие“ (Мат. 16, 23). Тези порицания на Исус направиха от него пастир, милосърден с овцете. Делата на духовно милосърдие са различни нива на любящо порицание. Когато съветваш, казваш: „Съветвам те да правиш това, а не онова.“ Когато коригираш, казваш: „Виж, ти грешиш!“ Добре, че папата ни казва да не бъдем пилоти. Как можеш да пилотираш Църквата, която е лодка, пълна с бежанци, полева болница и супертехнологично общество. Да си пастир, означава, че трябва заедно с любовта и помощта на овцете да търсиш вода, а верният народ, който помага

на когото папа Франциск по-верява своите „листчета, за да ги сънува“, е образът на епископа, на пастира, който бди над народа си. В самото име „епископ“ съществува една специфична харизма, над която кардинал Бергольо размишлява по време на синода през 2001 г., посветен на „Епископа - служител на Евангелието на Исус Христос за надеждата на света“. Тази харизма, която е присъща за епископската мисия, се състои в „бдене“. В размислението на синода Бергольо посочва, че „епископът е този, който бди и се грижи за надеждата, бдейки за своя народ (1 Пт. 5,2)“. Това духовно отношение съдържа един общ поглед над стадото и внимание за опасностите. Епископът е този, който се грижи за всичко онова, поддържащо единството на стадото. Всичко това е свързано със същността на мисията на епископа. Един от най-

Епископът бди над своя народ

на пастира, да се вслушва в Духа...

Когато говори за епископите, една от категориите, които често използва папата, е „бдене“ - пастирът трябва да „бди над своя народ“.

„Силен и красив образ на бдящ човек е този на свети Йосиф. Дори в съня той бди над Младенеца и майка му. От това дълбоко бдене на Йосиф се поражда онзи мълчалив поглед над нещата, способен да се грижи за своето малко стадо дори и с малко средства. Поражда се и онзи бдителен и пронизателен поглед, който успява да избегне всички опасности, заплашващи Младенеца. Спящият Йосиф,

силните образи на това отношение е този в библейската книга Изход, в която се казва, че Господ бди над своя народ в нощта на Пасхата, затова е наречена „нощ на бдене“ (Из. 12, 42). Това, което искаме да подчертая, е тази особена дълбочина на бдението в сравнение с един по-общ надзор или в сравнение с една по-прецизна бдителност. Надзорът се отнася повече до грижата към доктрината и морала, докато бдението означава по-скоро грижата да има сол и светлина в сърцата. Бдителността означава да си нащрек пред непосредствена опас-

На стр. 5

Седемте рани В сърцето на Богородица

Преди повече от 100 години папа Пий X (1903-1914) определи 15 септември за ден за възпоменаване и честване на Скръбната Божия Майка - Mater Dolorosa. До XIII век вярващите са възпоменавали два пъти през годината скръбта на Дева Мария. През 1233 г. седем търговци основават във Флоренция орден, който специално да възпоменава и чества страдащата Дева Мария, с наименованието Орден на слугите на Мария. В техния правилник образът на Мария в подножието на кръста символизира тяхната ангажираност в службата им към страдащите хора. В продължение на няколко века орденът налага възпоменаването на страдащата Мария с пет болки - петте рани на Христос, след което се възприема възпоменаването на седем рани от меч в сърцето на Мария:

1. Предсказанието на Симеон при Сретение Господне „И на сама тебе меч ще пронизе душата, за да се открият мислите на много сърца“ (Лк. 2, 35).
2. Бягството на Светото семейство за Египет с детето Исус заради заплахите на Ирод.
3. Търсенето от разтревожените Дева Мария и Йосиф на дванадесетгодишния Исус.
4. Срещата на Мария с Исус, носещ кръста, по пътя към Голгота.
5. Страданията на Мария под кръста с разпнатия

още жив Исус.

6. Приемането от Мария на тялото на Исус, свалено от кръста.

7. Погребването на Исус.

Възпоменаването на седемте болки на Мария се е извършвало на различни дати. През 18-и век възпоменаването се прави предимно в петъка преди Върбница (Печалния петък), а Орденът на слугите на Мария го извършва в третата неделя на септември. Тази неделя папа Пий VII (1800-1823) определя през 1814 г. за възпоменаване от цялата Църква. Сто години по-късно папа Пий X (1903-1914) окончателно определя деня на Скръбна Божия Майка да се възпоменава на 15 септември - непосредствено след 14 септември, празника Въздвижение на Светия Кръст, символизирайки вътрешната връзка и зависимост между двата възпоменателни дни. Ако 15 септември се случи неделен ден, възпоменанието Скръбна Божия Майка не се извършва по време на неделната литургия.

Петър КОЧУМОВ

ИСТИНА - VERITAS

продължител на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

Директор свещеник Блавест Вангелов

Адрес на редакцията: 1606 София,

ул. „Люлин планина“ № 7

Тел. (02)41-77-739,

E-mail: istina-v@techno-link.com

Редактор Марко Георгиев

ISSN 0861-6450

2 ИСТИНА VERITAS

Брой 9 (1502) септември 2015 г.

Франция. Във връзка с многобройното поклонничество към светилището Сантяго де Компостела, Испания, известно като „Ел камино де Сантяго“ (Пътят на свети Яков), епископската конференция на Католическата църква във Франция апелира към всички енории на границата с Испания да посрещат, подпомагат, подслоняват всички пътуващи поклонници, пресичащи френско-испанската граница. Светилището Сантяго де Компостела се намира в северозападната част на Испания и поклонници от цяла Европа вървят пеша и преминават през Северозападна Франция.

+++ Министерството на вътрешните работи на Франция и епископската конференция на Католическата църква в страната са подписали и публикували специален документ - препоръка за гарантиране на сигурността на богомолците и на храмовете. Посетителите на черквите се умоляват да наблюдават непознати посетители, чужденци, тяхното поведение, облекло и език и ако се появи съмнение, да съобщават на съответните полицейски служби. Повод за този документ са няколкото терористични нападения от ислямисти над католически храмове. Но като общо решение си остава, че „черквите трябва да са постоянно отворени за хора и за молитви.“

Швейцария. Най-старият манастир в Западна Европа „Сент Морис“ отпразнува 1500-годишен юбилей от основаването си - осветен е на 22 септември 515 г. в гр. Валис, Швейцария, от свети Сигизмунд. По този случай е отслужена тържествена литургия, на която са присъствали всички католически епископи на Швейцария, много министри и богомолци. На литургията е обявен и новият игумен - 63-годишният Жан Скарсела, който е 95-ият игумен на манастира и наследява 75-годишния Жозеф Родуи. Манастирът е под ръководството на ордена на августинците.

Словакия. В словашкия град Попрад се е състояла среща на младежи католици от Словакия, Полша, Чехия, Унгария и Сърбия; присъствали са над 3 хиляди младежи и девойки, епископи и свещеници. Срещата е като подготовка за Световната младежка среща с папата през 2016 г. в Полша. Тя е преминала под мотото, обявено от папа Франциск за срещата в Полша (по думите на евангелиста Матей): „Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.“

Боливия. На голяма пресконференция в столицата Ла Пас наскоро преизбраният социалистически президент на Боливия Ево Моралес е заявил, че е бил несправедливо обвиняван от католически свещеници като „най-голям враг и диктатор“. Той щял да се оплаче пред папа Франциск, който посети Боливия от 8 до 10 юли.

Китай. В много епархии в страната местните ръководители премахват християнските

кръстове от католическите храмове, без да се страхуват от официалната комунистическа власт, която мълчаво ги окуражава. Като пример е най-голямата католическа епархия - от над 210 хиляди католици - в провинция Зейжанг. Епископ Дзу Вейфанг заедно с 20 свещеници и хиляди богомолци са протестирани пред администрацията на провинцията, но не са били приети ефективни мерки. Християнските кръстове се махат от всички християнски общности и храмове - католически, протестантски, православни, англикански.

+++ Китайското правителство е одобрило за пръв път от три години назначаването на епископ в провинция Анянг - отец Йозеф Жанг Инлин. Той е 44-годишен, одобрен е и от папа Франциск. Това е първоначално назначение на епископ от папа Франциск, одобрено и от комунистическата власт. Предполага се, че това е началото на подобряване на отношенията между Пекин и Ватикан.

Италия. Притежател на бар, наредил без разрешение маси и столове пред площада на черквата „Сан Лоренцо“, бил уведомен от местната управа да освободи площада. За отмъщение той нападнал млад свещеник и го намушкарал с нож. Свещеникът незабавно бил откаран в близката болница, а нападателят задържан.

+++ На среща в Техеран между италианския външен министър Паоло Джентилони и иранския президент Хасан Рохани президентът е загатнал, че има желание да се срещне с папа Франциск, когато посети Италия. Той е заявил, че разговорът с папата ще обхване всички въпроси и проблеми, но най-важните ще бъдат на религиозна основа.

+++ По желание на папа Франциск реликвите на италианския светец отец Пио (1887-1968) ще бъдат изнесени от черквата „Сан Джовани Ротондо“ и изложени в базиликата „Свети Петър“ от 8 до 14 февруари 2016 г. Стъкленият ковчег с тленните останки на светеца според организатора на Светата година архиепископ Рино Физикела са „ценен символ“ за всички мисионери и свещеници, а отец Пио е автентичен свидетел на Божието милосърдие, което е централна тема на Светата година на Католическата църква, започваща на 8 декември 2015 г. и завършваща на 20 ноември 2016 г. Папа Йоан-Павел II (1978-2005) провъзгласи отец Пио за блажен през 1999 г. и три години по-късно за светец.

+++ Управата на Вечния град - Рим, е насочила усилията си към подготовката на извънредната свещена година, наричана още „малката“ свещена година, тъй като за подготовката ѝ няма време. За този извънреден Юбилей на милосърдието се очакват над 53 милиона посетители.

ЮАР. Католиците от Южна Африка имат основание да празнуват! Техният съгражданин, мъченикът Бенедикт Дасва, ще бъде провъзгласен за блажен на 13 септември т.г. Литургията по церемонията ще отслужи кардинал Анджело Амато - префект на Конгрегацията за делата на светците. Дасва ще бъде първият блажен, коренен жител на

Южна Африка. Той е бил педагог и ревностен католик. През 1990 г. тълпа фанатици го поканват да се присъедини към тях за прогонване на магьосници, той отказва и озверената тълпа жестоко го убива. Дасва е едва 43-годишен. Магьосничеството както и ловът на магьосници са проблем в много райони на Африка. Провъзгласяването на Бенедикт Дасва за блажен е много важно за възвръщане на влиянието на Католическата църква, малко разклатено по време на апартейда.

САЩ. На 88-годишна възраст е починал във Вашингтон кардинал Уилям Вафийлд Баум. Бил е ръководител на Върховния наказателен съд към Светия престол. През 1976 г. е въздигнат от папа Павел VI в кардиналско достойнство. С 39-годишната си кардиналска служба е с най-дълъг стаж сред всички американски кардинали. След неговата смърт кардиналската колегия наброява 220 членове, от които 120 са под 80-годишна възраст и имат право на конклав.

Германия. Председателят на епископската конференция на Католическата църква в страната кардинал Райнхард Маркс е участвал във възпоменателна вечер в Мюнхен в памет на 39-ата годишнина от смъртта на кардинал Юлиус Дьобфнер. Той е съобщил, че от 4 до 25 октомври т.г. във Ватикан ще продължи работата си епископският синод, посветен на семейството, който ще бъде под мотото „Призванието и мисията на семейството в Църквата и в днешния свят“. Целта му е не да се подправя, нагажда или фалшифицира Евангелието, а да се осъвремени, казал кардиналът. Кардинал Маркс е член и на реформаторския папски съвет.

+++ Президентът на футболния клуб Байерн (Мюнхен) Карл-Хайнц Румениге е връчил чек от един милион евро на германския архиепископ Георг Генсвайн - префект на Ватиканския дом, който да се предаде на папа Франциск като на почетен фен на клуба и заради победата на Байерн с 1:0 над испанския гранд Реал (Мадрид).

Ватикан. Папа Франциск е назначил епископ Алберто Ортега Мартин за нунций в Йордания и Ирак. Досегашната служба на 52-годишния Ортега е като отговорник в държавния секретариат на Ватикан за Близкия изток и за разговори между Израел и Палестина. Като нунций папата го удостои с архиепископски сан.

+++ Светият отец е назначил нов ръководител на медицинската служба във Ватикан - д-р Алфредо Понтекорви. Д-р Понтекорви е професор по ендокринология и директор на Центъра за хормонални болести и обмяна на веществата към папската болница „Джемели“ в Рим. Досегашният ръководител д-р Патрицио Полиска и личен лекар на папа Франциск остава в службата като специалист по сърдечни болести и личен лекар на почетния папа Бенедикт XVI. Д-р Понтекорви става и личен лекар на папата.

+++ Почетният папа Бенедикт XVI е присъствал на литургия в енорийския параклис „Света Анна“, където е отслу-

жена литургия за 70-годишния свещенически юбилей на отец Джоеле Скиавеле (92), бивш енорийски свещеник в параклиса „Света Анна“. Настоящ енорист е отец Бруно Силвестрини. Ватиканската черква „Света Анна“ е енорийска във Ватикан и обслужва служителите към Светия престол и ватиканската държава, но на църковните служби присъстват и живеещи наблизко богомолци.

+++ Префектът на папския дом архиепископ Георг Генсвайн е съобщил, че през юбилейната година папа Франциск ще дава допълнителни генерални аудиенции вече два пъти седмично - в сряда и събота. Още отсега са започнали да пристигат заявки за присъствие от цял свят на групи, учителища и епархии. Архиепископ Генсвайн е казал, че от началото на понтификата си досега папа Франциск е бил посетен от над 15 милиона души в генерални и частни аудиенции и литургии. Само генералните аудиенции са били посетени от над 3,3 милиона души.

+++ Международното обединение на министрантите е организирано среща на министранти - над шест хиляди момчета и момчета от 20 страни от Европа и Америка, с папа Франциск на площад „Свети Петър“. Имало молитви, песни и игри. Папата обиколил на площада всички групи пеша и поздравили всяка група на нейния език.

+++ Във връзка с Новата евангелизация Католическата църква в Кения усилено разширява медийните си средства - радио, телевизия, вестници. Председателят на медийната комисия епископ Йозеф Обани е заявил: „Посредством медиите ще променим духовното и социалното състояние на хората, както и цялостното развитие на личността.“ От 48-милионното население на Кения над 12 милиона са католици.

+++ Извънредната свещена година вече има собствен химн. Той е пуснат в „Ю Туб“. Музиката е на британския композитор Пол Инвуу, а текстът - на италианския йезуит Еудженио Коста. Песента се изпълнява от папския хор под диригентството на Масимо Паломбела.

+++ Кардинал-секретарят Пиетро Паролин и премиерът на Източен Тимор Руи Мария де Араухо са подписали на 15 август в столицата на Тимор Дили историческо споразумение по случай 500 години от влизането на мисионери доминиканци в Тимор (18 август 1515 г.) В споразумението - конкордат, се посочва, че „Католическата църква в продължение на 500 години е подпомагала и подкрепяла населението на Тимор духовно, хуманно и материално, както и независимостта на Източен Тимор“. След падането на диктатурата в Португалия през 1974 г. в Източен Тимор започва борба за независимост и на 28 ноември 1975 г. той става независима държава, но девет дни по-късно Индонезия го анексира. След 24-годишна окупация през 1999 г. минава под опекунство на ООН, а на 20 май 2002 г. е официално признат като самостоятелна държава.

+++ Кметът на Рим Игнацио Марино е заявил, че обявената Свещена година от 8 декем-

ври 2015 г. до 20 ноември 2016 г. ще затрудни много градския транспорт и затова са обявени пет сборни начални пункта, откъдето ще се отправят поклонниците към базиликата „Свети Петър“ само пеша. Очаква се Рим да бъде посетен през Свещената година от над 33 милиона посетители.

+++ Директорът на ватиканските музеи Антонио Паолучи е много неспокоен относно мудната подготовка на римската управа за Свещената година. Безпокойствието му е още по-голямо относно посещението на ватиканските музеи, които ще трябва да са готови за многобройните посетители. Отсега се изисква заявките за посещения да стават по интернет, като се определят датите и броят на посетителите, за да се изготвят графици, които стриктно ще се спазват. Годишно ватиканските музеи се посещават от близо седем милиона души, а през свещената година се очаква броят им да се удвои. Директорът заявява: „Големият брой посетители показва огромната стойност на ватиканските музеи. Тук, в сянката на купола на „Свети Петър“, е събрана цялата наша история, историята на всички християни по света!“

+++ След откриването на Кеплер 452b - планета, подобна на Земята, отдалечена на 1400 светлинни години, започнаха спекулативни изказвания за възможен извънземен живот. Директорът на ватиканската обсерватория аржентинският свещеник йезуит Хосе Габриел Фунес разяснява, че учените трябва първо да проверят дали новата планета има същата структура и същата плътност както нашата Земя. Може би ще са нужни десетина години, за да се установи тамошната атмосфера, като едва тогава може да се говори за евентуален живот. Ватиканската обсерватория е открита от папа Лъв XIII (1878-1903) и е построена в Кастелгандолфо, край Рим. Фунес казва, че няма никакво противоречие между вярата и науката; няма „католическа“ и „некатолическа“ наука, които взаимно да се изключват. Религията и науката вървят ръка за ръка.

+++ От 22 до 27 септември т.г. във Филаделфия (САЩ) ще се проведе световната среща на семействата, на която ще присъства и папа Франциск. На 23 септември той ще отслужи тържествена литургия в столицата Вашингтон в базиликата „Непорочно зачатие“ и ще провъзгласи за светец Апостола на Калифорния Хуниперо Сера (1713-1784). Хуниперо е роден в Майорка (Испания). След завършване на богословските науки заминава като мисионер в Новия свят - Мексико, Северна Америка. През 1769 г. основава първата колония в Сан Диего (Калифорния), където започва масово покръстване на местното население; оттам идва и името Апостол на Калифорния. Хуниперо Сера е провъзгласен за блажен от папа Йоан-Павел II през 1988 г. Освен това папа Франциск ще говори пред Конгреса във Вашингтон и ще произнесе слово в седалището на ООН в Ню Йорк.

„Каритас“ - едно човешко семейство

Училище на „Каритас“

Ако по-добро е възможно, добро не е достатъчно. Да бъдем свидетели на „Каритас“ (Милосърдието)

С началото на учебната година естествено се повдига и темата за обучението. Обучението, което не приключва с последния звънец в дванадесети клас, нито с вземането на дипломата за висше образование, а обучението, което продължава през целия живот. Обучението като необходимост да бъде адекватен на своето време.

За да надградят своето личностно и професионално развитие, хората от помагачите организации като „Каритас“, чиято дейност е не просто работа от девет до шест, а мисия, която ги владее денонощно, повече от всичко имат нужда от неспирно надграждане на знанията и поддържане на мотивацията. Това е и основната роля на „Училището на „Каритас“, което освен че обогатява професионалната компетентност, „надгражда и подготовката на сърцето“, защото „страдащите се нуждаят от човечност. Имат нужда от вниманието на сърцето. Тези, които работят в благотворителните институции на Църквата, трябва да се отличават с това, че не се ограничават само да извършват компетентно подходящото в даден момент действие, а се отдават на другия с вниманието, което сърцето им подсказва, за да може другият да усети голямата им човечност“ (енциклика Deus Caritas est, 2005).

В рамките на „Училището на „Каритас“ - този своеобразен учебен център, ежегодно се реализират дейности за повишаване професионалния капацитет и мотивацията на сътрудниците на „Каритас“. Организиран се редица инициативи за опознаване, споделяне и обмяна на опит, сред които семинари, обучения, форуми, лагери, както и срещи с партньорски организации.

Предвидените от „Училището на „Каритас“ обучения се провеждат от мобилни екипи от преподаватели и са три вида: въвеждащо - разглежда базисни теми, свързани с визията, мисията, ценностите и структурата на „Каритас“; надграждащо - надгражда темите, застъпени във въвеждащото обучение, и специализирано - тясно профилирано и свързано със спецификите на конкретна дейност на „Каритас“. На епархийно ниво организациите членки провеждат допълнителни духовни срещи за сътрудниците на „Каритас“ по места. За всяко завършено обучение се издават сертификати на участниците.

В духа на първия учебен ден в първите две седмици на септември 2015 г. ще се осъществят две събития - част от програмата на „Училището на „Каритас“: лагер и духовни упражнения. И двете ще се проведат в Малко Търново и ще съберат сътрудници на „Ка-

ритас“ от цяла България. Инициативите имат за цел чрез практически и духовни занимания, чрез споделяне на опит и опознаване на другия да се премине на следващото стъпало в професионалното развитие на най-ценния ресурс в „Каритас“ - хората.

Тази година домакин на станалия вече традиция лагер е „Каритас“ - Малко Търново, а организатор - „Каритас България“. В духа на доброволчеството и даряването, в „упражнения“ по милосърдие, пораждащи много положителни емоции от свършената работа, ще премине гостуването от 6 до 10 септември 2015 г. По време на престоя си в Малко Търново участниците ще се срещнат с местните доброволци и с енорийския свещеник и заедно ще положат доброволен труд в полза на местните хора. Ще посетят и център „Цветница“, където заедно с децата ще подготвят изненада за възрастните хора, която после ще занесат по домовете им. Ще се състои и среща с бежанците, задържани от Гранична полиция, на които ще се раздадат хуманитарни помощи. Програмата на лагера ще ги отведе и до селата Заберново и Сливарово, където ще се запознаят с дейности на доброволци извън мрежата на „Каритас“. Лагерът ще стане повод и за опознаване на местните забележителности и посещение на пещерата Света Марина. Важна част от програмата ще бъде бдението в светилището на Света Богородица.

Веднага след лагера, в дните от 10 до 12 септември 2015 г., ще се проведат и духовните упражнения. Организатори са „Каритас“ - София и „Каритас“ - Русе. Водещ ще бъде енорийският свещеник от Бургас отец Михал Шлахчак, подпомаган от Милосърдните сестри на Майка Тереза. Темата, върху която участниците ще споделят свои размисли, е: „Ако по-добро е възможно, добро не е достатъчно. Да бъдем свидетели на „Каритас“ (Милосърдието)“. Духовните упражнения ще предоставят възможност в края на ваканционния период за духовно обогатяване, за укрепване на християнската идентичност, за среща и запознанство с хора от цялата мрежа на „Каритас“ в България, за опознаване на Малко Търново - притегателно място за много поклонници.

Училището на „Каритас“ ще продължава да обогатява сътрудниците на федерацията с интересни инициативи, в които всеки ще има възможност да надгради себе си, опознавайки другия.

Материалите подготви „Каритас България“

„Каритас“ в България

62 възрастни получаваха професионални домашни грижи за период от една година благодарение на набраните средства от кампанията „Защото СМЕ ХОРА!“

Чрез благотворителната си кампания „Защото СМЕ ХОРА!“, реализирана в периода 01.07.2014 г. до 30.06.2015 г., „Каритас България“ успя да набере сумата от 38 787 лв. Благодарение на тези средства 62 възрастни получаваха в рамките на една година професионално обгрижване в домашна среда, предоставено от сътрудниците към Домашни грижи на „Каритас“.

Възрастните хора, за които сътрудниците на „Каритас“ полагат грижи, страдат от здравословни проблеми и имат нужда от наблюдение, но не могат да си позволят скъпо платени медицински манипулации и лечение.

Услугата „Домашни грижи на „Каритас“ се реализира от мобилни екипи от специалисти, които посещават възрастния човек директно в дома му и му оказват нужните грижи, съобразени с неговото здравословно състояние. Освен професионални грижи сътрудниците на „Каритас“ предоставят топлина и човешко отношение, от които възрастният човек най-силно се нуждае.

Благодарение на Домашни грижи на „Каритас“:

- Възрастният човек изживява ста-

рините си в своя собствен дом.

- Възрастният човек получава грижи и подкрепа от специалисти.

Предотвратява се постъпването на възрастния човек в болнични заведения и специализирани институции като старчески домове.

- Повече от 300 възрастни получават комплексни професионални грижи и добро човешко отношение в собствения си дом.

Човешката и професионалната подкрепа, която оказват сътрудниците към Домашни грижи на „Каритас“, възвръща достойнството в погледа на възрастния човек и усмивката върху старческото лице.

С всеки привлечен към каузата човек увеличаваме шансовете на един възрастен човек да изживее старините си достойно.

Може да изразите подкрепата си, като изпратите SMS с текст DMS CARITAS на 17 777 на цена 1 лв. за всички мобилни оператори. Ако желаете всеки месец да дарявате по 2 лв. или 5 лв. за каузата, то отговорете на автоматичния есемес от номер 17 777 с „Да“. Така ставате постоянен месечен дарител.

Дарение по банков път или онлайн може да направите, като посетите сайта на федерацията www.caritas.bg

Благодарим ви, че помагаме заедно на възрастните хора!

„Каритас“ по света

„Каритас Европа“: Европейските „Каритас“ организации представиха добри практики, инициативи и кампании в подкрепа на нуждаещи се хора, в основата на които стои социалното учение на Католическата църква. В период от една седмица (24-30.08.2015 г.), „Каритас“ организациите от Европа предоставяха информация за свои инициативи, насочени към предоставяне на хуманитарна помощ на хора в нужда, като използваша Фейсбук и Туитер каналите на интернет платформата „Европейска година за развитие 2015 г.“ - официална платформа на Европейския съюз.

„Каритас Интернационалис“: Президентът на „Каритас Централноафриканска република“ бе отличен с международната награда „Серджо Виeira де Мело“ за всеотдайната си работа, посветена на мира и диалога между религиите в разкъсаната от войни и конфликти Централноафриканска република (ЦАР). Наградата беше връчена по време на специална церемония - част от събитията, посветени на Световния ден на хуманитарните дейности, 19 август 2015 г.

Отличието бе споделяно с още двама души, представители на други две религиозни общности в ЦАР - протестантс-

ката и мюсюлманската. Признанието идва за основаната от тях тримата „Платформа за мир между религиите“ и за времето и усилията, които полагат за постигане на помирение и разбирателство между отделните религиозни общности в ЦАР.

Малката държава в сърцето на Африка, разтърсвана от насилие и политическо напрежение, преживява най-тежката криза в своята история. Стотици хиляди хора намират смъртта си, а голям брой други са жертва на изгнание и разселване. Водачите на трите вероизповедания работят неуморно заедно за възстановяване на социалното помирение, като обикалят страната, проповядвайки мир, разбирателство и толерантност сред местните общности. По време на своята мисия отиват много черкви и джамии и осигуряват подслон на хора, останали без дом в резултат на военните конфликти.

Наградата „Серджо Виeira де Мело“ се връчва на всеки две години на хора, групи или организации, посветили работата си за помирение между враждуващи общности в различни конфликтни точки по света. Наречена е на името на представител на Генералния секретариат на ООН, който е убит заедно с още 21 хуманитарни работници при бомбен атентат в централата на ООН в Багдад на 19 август 2003 г.

4

ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1502)
септември 2015 г.

Десет лесни съвета на дон Боско към родителите

1. Поощрявай детето си. Когато е уважаван и ценен, младият човек напредва и преуспява.
2. Вярвай в детето си. Дори „най-трудните“ младежи имат доброта и щедрост в сърцата си.
3. Обичай и уважавай детето си. Покажи му ясно, че си на негова страна, гледай го в очите. Ние сме тези, които принадлежим на децата си, а не те на нас.
4. Хвали детето си всеки път, когато можеш. Бъди честен: кой от нас не обича комплиментите?
5. Проявявай разбиране към детето си. Днешният свят е сложен и конкурентен. Променя се всекидневно. Опитай се да проумееш това. Може би детето ти има нужда от теб и очаква само един твой жест.
6. Радвай се с детето си. Подобно на нас, младите хора биват привлечени от една усмивка; радостта и доброто чувство привличат децата като мед.
7. Бъди близо до детето си. Живей с детето си. Живей в неговата среда. Познавай приятелите му. Опитвай се да знаеш къде ходи, с кого е. Насърчавай го да кани приятелите си къщи. Участвай приятелски в неговия живот.
8. Бъди последователен с детето си. Нямаме право да изискваме от децата си поведение, което ние самите не спазваме. Който не е последователен, не може да изисква последователност. Който не уважава, не може да изисква уважение. Детето ни вижда всичко това много добре може би защото то познава

нас повече, отколкото ние познаваме него.

9. По-добре да предпазваш, отколкото да наказваш. Който е щастлив, не чувства необходимост да прави нещо, което не е правилно. Наказанието наранява, болката и горчивината остават и те ще те разделят от твоето дете. Мисли два, три, седем пъти, преди да налагаш наказание. И никога с гняв. Никога.

10. Моли се с детето си. В началото може да изглежда странно, но религията има нужда да бъде подхранвана. Който обича и почита Бог, ще обича и почита ближния си. Колкото до образованието - то не може да измества религията.

По: © www.catholic-news.bg

Епископът бди над своя народ

От сmp. 2

ност, докато бдението означава да поддържаш с търпение процесите, чрез които Господ дарява спасението на своя народ. За бдителността е достатъчно да си буден, проникателен и бърз. За бдението е необходимо да притежаваш кротост, търпение и постоянство в показаното милосърдие. Надзорът и бдителността ни говорят за необходимостта от един определен контрол. Докато бдението ни говори за надежда, надеждата на милосърдния Отец, който бди над сърцата на своите чеда. Бдението изразява и укрепва „свободата на изразяване“ на епископа, който показва Надеждата, без да заличава Кръста Христов.“

В статията си отец Фарес посочва, че моделът, към който гледа Бергольо, е епископът като „човек на общението“...

„Това бе ядрото в словата към италианските епископи миналата и тази година. През 2014 г. папата направи един важен жест: дари на епископите текста на словото, с което Павел VI 50 години по-рано, на 14 април 1964 г., иска от същата Италианска епис-

копска конференция „силен и обновен дух на единство“, което да предизвика „общо вдъхновение в духа и делата“. Това единство е ключът, за да повярва светът, за да бъде „Пастири на една Църква... предвестие и обещание на Царството“, която излиза към света с „красноречиви жестове на истина и милосърдие“. Както каза Светият отец на италианските епископи на 19 май, „за да бъдем хора на общение се изисква една специална църковна чувствителност“. Единството е дело на Свети Дух, Който действа благодарение на епископите пастири, а не на „епископите пилоти“. Епископите укрепват „незаменимата роля на миряните, готови да поемат своята отговорност“. Тяхната църковна чувствителност се „откроява конкретно в колегиалността и в общението между епископите и техните свещеници; в общението между самите епископи; между богатите материално и на звания диоцези и тези в трудност; между покрайнините и центъра, между епископските конференции, епископите и Свети Петровия приемник.“

Италиански младежи донесоха в Белене шума на живота

От сmp. 1

Отец Алесандро сподели идеята и целта на лагера: „Идеята изникна един ден през януари, когато мой енорияш ме запозна с отец Паоло, който ми разказа за своята енория в България. Каза ми за готовността да приеме групи с италиански младежи, за да им даде възможност да работят за бедните хора. Тогава си казах: това е Провидението, Бог ми дава възможност и не мога да я пропусна. Целта на тази инициатива е да живеем онова, което ни казва папата - специално две неща. Първо: да се опитаме да опознаем крайнините. Вие сте малко в периферията на нашата Европа, а ние, италианците, сме почти в центъра. Искаме да разберем, че съществува тази крайнина, защото за България се говори малко и ние искаме да се запознаем със ситуацията. Другото, което папата ни казва, е - оставете бедните да ви помогнат да имате вяра в Бог и да обновите вашата човечност, вашето сърце. И ето ни тук, за да опознаем бедните от тази енория, от този хубав, богат и достоен народ. В началото бяхме малко объркани, колебливи, родителите бяха много притеснени, после, малко по малко, с времето и с разговорите ледът се разтопи и ето ни тук 57 души. Много съм доволен, защото научавам много. Научавам

много за българския народ, който аз също не познавах, научавам много и от моите младежи. Ето моето пожелание: не губете съкровището на вярата и на свидетелството на българските мъченици.“

Ребека Дзигети (17 години): „Това беше много интересен опит, защото не очаквахме да открием такова положение. Мислехме, че ще намерим поведра, по-щастлива ситуация, обаче наистина видяхме какво е бедност. Беше хубаво, защото бяхме заедно в молитвата и като приятели, а от друга страна, за да дадем конкретна помощ на хора, които живеят тук. Нашата помощ бе да посещаваме хора, които имат икономически затруднения или здравословни проблеми и да им дадем конкретна помощ, като подреждаме техните къщи, да почитваме и каквото има да се прави в техните домове, но също и да занесем малко радост и усмивки. Видяхме, че това беше високо оценено, защото носим много щастие на тези хора. Например госпожата, на която помагахме, ни каза, че никой никога не е правил нещо толкова хубаво за нея. Силно ме впечатли, че тя няколко пъти се прекръсти, когато видя нашата помощ. Беше ни много признателна. Или госпожата с алцхаймер, при която отидохме първия ден: не помнеше и не знаеше нищо, обаче през цялото време казваше колко сме хубави, което беше трогателно, защото явно оценяваше нашето присъствие. Младежите, които ни приеха в енорията в Белене, бяха много гостоприемни с нас, особено отец Паоло. Също бяхме

много добре приети и по домовете на хората, защото си мислехме, че ще срещнем известно неудобство, някаква враждебност; обаче беше много хубаво, защото всички бяха много гостоприемни. Ето защо благодаря на всички жи-

Енорийският свещеник в Белене отец Паоло Кортези е много доволен от присъствието на италианските младежи в Белене и се надява то да продължи. Той сподели следното: „Много съм доволен от присъствието на италиански-

Мисля, че направихме още една стъпка към бъдещето, защото паметта на мъчениците е нещо, което преминава границите - не е нещо само за българите или за беленчани, но нещо, което има връзка с цял свят, с цялото човечество. И те помогнаха за това нещо. Цялата седмица ние живяхме в атмосферата на вярата - всеки ден молитва, литургия, утринна молитва, вечерна молитва, молитва преди лягане, преди обяд и вечеря също. И това не беше тежко за тези деца, защото те имат вяра. За младите християни, които вярват, и социалните услуги излизат от вярата, от думите на Исус, който казва: „Има повече радост, когато даваме, отколкото когато получаваме.“ Исус също е казал да обичаме ближния - ето, ние изпълняваме с тази работа заповедта на Исус. И е много хубаво, когато обичаме и помагаме, това за нас е богатство. Благодаря на всички и се надявам тази група да бъде първа от много други групи, защото Белене е идеално място за работа и за памет.“

Младите доброволци от Италия донесоха в Белене младост, усмивки, радост и надежда. Тяхната сърдечност и добронамереност внесоха нов живот в общността. Младите хора показаха, че светът може да се промени и да стане по-добър посредством малки и обикновени жестове, изпълнени с любов и топлина. Беленчани ги поканиха да дойдат отново, благодарейки им от сърце за радостта, която дариха на всички.

Росица ЗЛАТЕВА

тели на Белене и на всички от тази общност, които ни приеха.“

Стефано Кацола (16 години): „Основно ми направи впечатление голямата набожност на хората, гостоприемството им; аз очаквах малко недоверие. Преди всичко разликата в материалното състояние между нас и тях ми направи много силно впечатление. Никога не бях виждал на живо подобно нещо, това в Италия не може да се види, никой няма да ти го покаже, обаче тук да вляза буквално вътре в тази ситуация беше много особено. Един много хубав опит и знак за много неща. Трябва да направим съкровище от това!“

те младежи, защото те донесоха сред нас малко от вятъра на младостта и живота. Тук положението е много страшно, останали са само възрастни хора. И тези петдесет младежи донесоха шума на живота в Белене. Те работиха с радост, работиха добре и бяха щастливи и ентусиазирани. Също съм много радостен, защото те решиха да отидем заедно на втори обект на остров Персин, мястото на бившия концентрационен лагер. Работихме и там, изчистихме и втората сграда, показан им проект за Белене и как то ще стане място за паметта, памет за невинните жертви на различни режими.

5

ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1502)
септември 2015 г.

Озарени от усмивката на Дева Мария

(Продължава от бр. 8)

От града се виждат два големи кръста върху два високи хълма над местността. Разбрах, че има и друг Кръстен път, който е обаче е още по-тежък за изкачване.

В следващите два дни се отправихме към Мостар, Неум, а в края на престоя спряхме и в Сараево.

Мостар е забележителен със старата си част, в която се намира средновековният мост на река Неретва. Името на града идва тъкмо от този прочут мост, който е изграден по заповед на херцог Щефан Косачас (1404-1466), владетел на тази област. По време на турското нашествие мостът е разрушен, а после отново изграден. Разрушен е и през войната от 1993 г., но сега пак е възстановен. Междувпрочем в града могат да се забележат и днес следите от войната в края на XX век - по много от сградите личат дупки от куршумите. Наскорко говорих с позната, която ми каза, че нарочно не са оправили всички следи от тази война, за да бъдат като спомен и същевременно назидаване за бъдещите поколения. От моста се влиза в старата част на града, в която е силен арабският облик. Посетителят има чувство, че е в Истанбул - от двете страни на калдъръмената улица в дюкяни и на сергии се продават всевъзможни пъстри сувенири както на източните пазари. В заведенията се сервира турско кафе, изобщо турска кухня, а наоколо се извисяват минаретата на няколко джамии.

В европейската част се възправя с високата си камбанария католическата катедрала, която е и черква на францисканския манастир в града. Християнството тук датира от IV-VI век. В VII в. в местността се заселват хърватите, които изграждат и първите две базилики. Постепенно се изграждат още много черкви. Когато идват турците, много от тях са превърнати в джамии. Например „Свети Стефан“ става джамия, а от храма „Свети Лука“ е запазена само камбанарията, която турците превръщат в часовникова кула. На десния бряг на реката е имало францискански манастир „Свети Антоний“, основан по искане на Щефан Косачас, който изпраща молба до краля на Неапол Алфонс I Арагонски да прати францисканци, за да укрепят католическата вяра на поданиците му. Така се слага начало на францисканския манастир, но в 1563 г. манастирът е разрушен от турците, а монасите - избити. Черквите „Света Анна“, „Света Роза от Витербо“ и „Света Богородица Снежна“ са също разрушени и на тяхно място са издигнати джамии.

В средата на XIX в. е изградена голяма францисканска черква - „Св. Петър и Павел“, разрушена през войната в 1993 г. Днес на нейното място е построена новата черква и францисканският манастир е обновен след войната. Инте-

риорът на храма е изцяло в съвременен стил. Витражите са дело на Александър Цвягин; забележителни са бронзовата порта, украсена с релеф на Марииното успение, а в ъглите са изобразени четиримата евангелисти, капелата в черквата, резбата на дарохранителницата, пултът за четивата и Кръстният път.

Град Неум е интересен с разположението си на високия бряг на Адриатическо море. Плажовете са малко и тесни, каменисти, морската вода е бистра и прозрачна. Когато бяхме там, още не бе започнал курортният сезон. Опитих да вляза в морето, но водата бе много студена и се задоволих само с едно топване, а младите смелчаци от групата не се уплашиха от студа и заплуваха с удоволствие.

В края на пътуването набързо разгледахме и Сараево - град, където присъствието на християни и мюсюлмани е значимо на всяка крачка. Катедралата бе затворена, та ние само се фотографирахме пред нея и видяхме паметника на свети Йоан-Павел II, създаден в чест на посещението му в града.

Какви бяха духовните ни придобивки от това поклонничество? Получихме особена благодат: видяхме част от Божието творение - красива природа, радвахме се на сътвореното от човешки ръце в прослава на Всевишния. В общуването помежду ни се зароди или укрепна приятелството, разбирателството. Благодаря на Бог, че бях заедно с най-близката си приятелка Румяна в този път, с която сме не само заедно в музиката, но която споделя моите интереси, разбираня и вяра, която ме подкрепя духовно при всички трудности. Освен всичко друго в поклонничеството осъзнах важността и благотворното значение на истинското приятелство. В отчайващата самота и неразбиране, които царуват днес, е частие да имаш добри приятели. Надявам се, че подобни чувства са изпитали всички поклонници.

Разбира се, за доброто настроение и благодатния престои трябва да благодарим и на двамата свещеници - отец Йоан и отец Благовест, които се грижеха както за битовите ни удобства, така и за духовното ни израстване в Меджугорие.

В автобуса на връщане се молихме с благодарност за това, че поклонничеството мина благополучно, че всички се връщаме здрави и бодри, а пред погледите ни винаги бе загадъчната усмивка на Божията майка, от която се излъчват много топлина, надежда и спокойствие. И винаги ще си спомняме крилатата й фраза, изписана на различни езици на картички, химикалки и различни сувенири, която гласи: „Ако знаеш колко те обичам, би плакал от радост.“

Майя ХИЛДЕГАРД

160 години от осветяването на черквата и 20 години „Каритас“ - „Света Анна“ в с. Малчика

От сmp. 1

ни хора, които участваха в тържествената литургия и приежа тайнството маслоосвещение. След службата за тях бе поднесен специален обяд в 13 ч. За организиране на деня на болните хора много помогнаха и италианските доброволци от организацията „Католическа дейност“ от гр. Фермо, които в момента работят в енория Малчика. От 22 до 24 юли

в енорията бе отслужена молитвена тридница в чест на света Анна, която завърши с младежка среща в петък вечерта и литургия, предстоятелствана от отец Венци Николов - отговорник за младежката пасторска дейност в Никополската епархия. В срещата участваха младежи от енориите Малчика, Плевен, Свищов, Велико Търново, Трънчица и др. Темата на срещата „Моето място в общността“ и

На сmp. 7

Лурд - път към вярата

От сmp. 1

най-много ме впечатли, бе силната вяра на хората, които се включваха в поклонничеството, организацията и общуването помежду им.

Нашата група бе от тридесетина души, от които 10 бяха хора със специални нужди и придружители. Това, което разбрах, е, че точно тези хора, които считаме за уязвими, могат да ни служат за пример с духа си, вяра и радостта от живота. Как да не се впечатлиш от Еми, на която през цялото време си личеше колко положителни емоции й носят пейзажите, редуващи се през прозореца на влака. Или Вальо, от когото не можех да откъсна поглед. Толкова красиво, умно и чувствително дете. Ами Лени? Можеш ли да не се възхитиш на жизнеността й! С ампутирани крака, тя танцува с протезите, свири на мандолина, винаги усмихната, отглежда

ла дъщеря и три внуци въпреки ужаса, изживян след самолетната катастрофа. И още много може да се говори за тези хора. В групата имахме и една четиригодишна царовница Бернадета, кръстена от майка си под влиянието, което като дете е имала от разказите на сестрите евхаристинки за явленията в Лурд, и 88-годишната сестра Салватора.

Имаше и три монахини от Македония. По целия път всички заедно помагаша, пееха, казваха броевица и се молеха не за себе, а за всички. Това общение най-много ме поразя. Може би то ме накара да се замисля, че вярващите хора носят заряда на Божията любов, на любовта, с която Бог Отец изпрати Своя единствен Син на земята, за да изкупи греха на Адам. Любовта на Богородица, изстрадала смъртта на сина си пак в името на хората. Каква е тази сила, която кара човек да приеме кръста и да го носи? Това е отново вярата! Вярата да следваме Светия Дух. Възхити ме любовта, с която роди-

телите се грижеха за децата си. Елена, която с майчината си любов бе научила Николай да изразява всичко с посочването на буквички и думи; Ангелина, която като ангел бдеше над Йовчо. Имахме и два рождени дни - на Бернадета и Йовчо. Заедно всички празнувахме, заедно бяхме в молитвите и всекидневие. Но това, което най-дълбоко ме зарадва, бе, че Еми, Йовчо и Вальо приежа Бог в сърцата си чрез Първото си причастие точно на това свято място.

В началото се познавахме, като всеки споделяше своя път към вярата. За едни това бе възпитание, за други откровение, за трети благодат.

На връщане споделяхме чувствата, събудени от престоя в Лурд, от досега с Богородица и останалите вярващи. И отново всеки по свой начин бе осмислил вярата. За едни бе катарзис, за други - опознаване, за трети - покаяние и ново начало. Пътят много, но пътят към вярата бе Лурд.

Зоя ПАПРИКОВА-КРУТИЛИН

Лурд - малкият голям град

Преди да отидем в Лурд, чуехме много разкази за него от хора, които вече са били там, видяхме снимки и дори филми, но нищо от тях не ни подготви за това, което преживяхме. Тръгнахме с едно желание - да намерим изцеление за душите си и сила да продължим живота си с вяра и смирение. Намерихме много повече - станахме обект на внимание. Чувствахме, че нищо на света не ни липсва и това е мястото, което винаги сме търсили. Имахме невероятния късмет да пътуваме с прекрасни хора, които допринесоха за невероятното изживяване. А на доброволците от UNITALSI, които се грижеха за нас с толкова любов и безкрайно търпение - огромно БЛАГОДАРИЯ! Нямахме местенце в Лурд, където да не се усещаше си-

лата и величието на Девата! Докато бяхме там, не усетихме въздействието в пълната му сила. Но сега, седмица след пътуването, можем да кажем, че животът ни вече никога няма да бъде същият.

Три дни след завръщането си усетихме невероятна празнота в душите си. Всекидневните неща, които преди правехме с желание, сега изгубиха смисъла си и като че ли всичко се промени. Искрено вярвам, че това е ново начало за всички нас - начало, белязано от Вярата и Любовта!

Лурд - малкият голям град. Това е мястото, от което никога няма да си тръгнем!

АНГЕЛИНА и ЙОВЧО

Клетка за птици

Един енорийски свещеник дойде на неделната литургия със стара клетка за птици. Постави я в близост до мястото, където винаги проповядваше. Когато дойде време да коментира Словото Господне, вдигна клетката и каза: „Тази клетка за птици вчера беше пълна. Когато обикалях нивите по вечерно време, срещнах един млад човек, който носеше тази клетка пълна. Попитах го какво прави. Той ми отговори, че иска да си поиграе вкъщи с хванатите птички. Попитах - защо? Той отговори, че много обича да ги дразни. Аз се поинтересувах какво прави, когато това му омръзне. Той каза, че тогава ще пусне птичките при котките. Котките ще поиграят с тях и ще ги убият, а може и да ги изядат. Потресен, попитах дали мога да откупя птичките. Младежът не искаше, но в крайна сметка ми ги продаде за 50 евро! Взех птиците и ги освободих край полето. Излетяха с радост и вече не ги видях.“

„Скъпи енориаша, каза отчето, сатаната също иска да ни хване в своята клетка. За капан използва нашите изкушения и грехове. Когато преди години успя да ни измама, тогава се появи един Човек, но не обикновен човек, а Исус Христос. Той попита дявола каква цена иска, за да ни спаси. Сатана отговори, че иска Неговата кръв и да умре жестоко! Христос не се двоуми да се отдаде за нас! Даде за нас Себе Си - до кръв! Изкупи ни като птички, хванати в клетка!“

Свещеникът замълча, взе клетката и си тръгна от олтара без дума повече...

Капанът, поставен за нас - това сме самите ние! Понякога постъпваме обратно на чувствата си! Не умеем да се рад-

ваме на свободата и нежността, с които Господ ни е дарил!

„Живей всеки ден така, все едно ти е последен, защото рано или късно ще се окажеш прав.“

Рей Чарлз

„Животът е това, което се случва, докато обмисляш други планове.“

Джон Ленън

Христос възкресе

По време на комунизма един комисар с голяма гордост описвал съветските успехи в науката, особено свързани с първото излитане на Гагарин в Космоса. В една огромна зала били събрани много почитатели на науката и културата. В един момент комисарят започнал да обяснява, че даже самият Гагарин казал, че не е видял Бог! После започнал да изброява и други аргументи против Бог, вяра и религия... Накрая попитал: „Има ли въпроси?“ Един стар човек, седнал в края, се изправил и казал: „Христос възкръсна!“ Седящ до него отговорил: „Воистина възкръсна!“ После следващият присъстващ казал: „Христос възкръсна!“ (...) „Воистина...“ И така цялата зала.

Историята е истинска и често се появява в най-различни публикации!

Аргументи, излизаци от чиста пропаганда, насочена срещу човечността и религиозните чувства, няма да победят истинската нежност и вяра, скрити дълбоко в човешкото сърце. Бог побеждава човешкото сърце!

„Христос възкръсна!“ „Наистина възкръсна!“ е великденският поздрав

„Ако бъдем хора, вместо победители, ако бъдем честни, вместо безразлични,

ако сме толкова сърдечни, колкото интелигентни, ако притежаваме толкова обич, колкото и съмнения, ако бъдем щастливи, вместо прави, то може би сме добри християни.“

Анонимно

Танц

Мисионер в Северна Америка разказал следната история. Когато вървял заедно с един индианец в Скалистите планини, търсейки индиански селища, той забелязал всеки ден помощникът му да изпълнява един интересен ритуал. Всяка вечер, когато слънцето залязвало, индианецът започвал да танцува и прекрасно пеел, обръщайки се към слънцето. Веднъж мисионерът не издържал и попитал: „Какво означава този ритуал, който правиш всяка вечер, обръщайки се към залязващото слънце?“ Попитаният отговорил: „Тази песен и танц измислихме със съпругата ми. Когато сме далеч един от друг, винаги го изпълняваме, когато слънцето залязва. Тогава знаем, че го правим заедно, въпреки че сме на разстояние!“

Силната връзка не може да бъде унищожена от разстоянието! Всеки от нас изпълнява десетки ритуали, но дали те са му нужни?! Най-важният ритуал е да се радваш на живота си, като се научиш как да живееш и как да умреш!

„Както се учим живота, така трябва да се научим как да умрем.“

Отец Ян Твардовски

„Рано или късно всеки човек си измисля за себе си история, която смята за своя живот.“

Макс Фриш

Отец Михал Шлахцяк, ОВ Из „Чуто и предадено нататък“

**ЧАСТ ТРЕТА
Животът в Христос**

**Раздел първи
Призванието на човека:**

Живот в Духа

Първа глава

**Достойнството
на човешката личност**

Член 7

Добродетелите

I. Човешките добродетели

1807 Справедливостта е морална добродетел, която се състои в постоянната и непоколебима воля да отдадеш на Бога и ближния дължимото им. Справедливостта към Бога се нарича „религиозна добродетел“. Спрямо хората тя предразполага към уважение правата на всеки и към установяване на хармония, която поощрява справедливостта по отношение на хората и на общото благо. Праведният мъж, за когото често се говори в Свещеното Писание, се различава с правотата на своите мисли и с честността на своето поведение към ближния. „Не бъди пристрастен към сиромаси и не угаждай на големец; съди ближния си по правда“ (Лев. 19, 15). „Вие, господарите, отдавайте на робите си справедливото и дължимото, като знаете, че и вие имате Господ на небесата“ (Кол. 4, 1).

1808 Смелостта е морална добродетел, която в трудности осигурява непоколебимост и постоянство в следване на доброто. Тя затвърдява решението да устоим на изкушенията и да преодоляваме препятствията в моралния живот. Добродетелта на смелостта ни прави способни да победим страха дори и от смъртта, да посрещнем изпитанието и гоненията. Тя ни води до себеотрицание и самопожертвование, за да защитим едно справедливо дело. „Бог е моя сила и песен“ (Пс. 117, 14). „В света скърбище имате; но держайте: - аз победих света“ (Иоан 16, 33).

1809 Въздържаността е морална добродетел, която съдържа порива на удоволствията и установява равновесие в използването на създадените блага. Тя осигурява господството на волята над инстинктите и задържа желанията в границите на порядъчността. Въздържаният човек направлява чувствата си към доброто, пази една разумна дискретност и не отива по влечението на душата си (Вж. Сир. 5, 2; 37, 27-31). Въздържаността често се хвали в Стария завет: „Не ходи след твоите похоти и въздържай се от пожеланията си“ (Сир. 18, 30). В Новия завет тя се нарича „въздържаност“ или „умереност“. Ние трябва да „живеем целомъдрено, праведно и благочестиво в сегашния век“ (Тит. 2, 12).

Да живееш добре, това значи да обичаш Бога с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичките си сили и във всичките си дела. Отдаваме Му цялата си любов (с въздържаността), която никога не може да разколебае (благодарение на смелостта), любов, която служи само на Него Единствен (а това е справедливостта), която бди да разпознава всички неща, за да не се остави да бъде изненадана от хитростта и от лъжата (и това е благоразумието) (SANCTUS AUGUSTINUS, De moribus Ecclesiae catholicae, 1, 25, 46: CSEL 90, 51 (PL 32.1330-1331)).

Добродетелите и благодатта

1810 Човешките добродетели, придобити чрез възпитанието, чрез обмислени постъпки и постоянство, винаги подновявани в усиление, са очистени и възвисени от Божествената благодат. С Божията помощ те закаляват характера и непринудено вършат доброто. Добродетелният човек е щастлив, когато практикува добродетелите.

1811 Не е лесно за падналия в грях човек да запази морално равновесие. Дарът на спасението, извършено от Христос, ни дава необходимата благодат, за да постоянстваме в търсене на добродетелите. Всеки човек трябва винаги да проси тази благодат на светлина и сила, да прибегва до тайнствата, да сътрудничи със Светия Дух, да следва Неговите призови, да обича доброто и да се предпазва от злото.

II. Богословските добродетели

1812 Човешките добродетели са вплетени в богословските добродетели, които нагласяват човешките способности за участие в божественото естество (Вж. 2 Петр. 1, 4). Тъй като богословските добродетели се отнасят пряко до Бога, те предразполагат християните да живеят в контакт със Светата Троица. Добродетелите имат за произход, мотив и обект Единия и Троичен Бог.

1813 Богословските добродетели обосновават, движат и характеризират моралната дейност на християнина. Те оформят и оживяват всички морални добродетели. Те са влети от Бога в душата на вярващите, за да ги направят способни да действат като Негови чеда и да заслужат вечния живот. Те са залог за присъствието и делото на Светия Дух в човешките способности. Има три богословски добродетели: „вяра, надежда и любов“ (Вж. 1 Кор. 13, 13).

Вярата

1814 Вярата е богословска добродетел, чрез която ние вярваме в Бога, а във всичко, което Той ни е казал и открил в Светата Църква, той ни предлага да вярваме, защото Той е самата Истина. Чрез вярата „човек свободно се отдава всецяло на Бога“ (CONCILIUM VATICANUM II, Const. dogm. Dei Verbum, 5: AAS 58 (1966) 819). Ето защо вярващият иска да познае и да върши Божията воля: „праведният чрез вяра ще бъде жив“ (Рим. 1, 17). Живата вяра „действува чрез любовта“ (Гал. 5, 6).

Из „Катехизис на Католическата църква“

160 години от освещаването на черквата и 20 години „Каритас Света Анна“ в с. Малчика

От стр. 6

ЦИКОПДР - Ореш, Русе, ЦОП - град Левски.

На този ден заедно с доброволците присъстваха и доста служители на „Каритас“ - по този начин всички се чувствахме едно и удовлетворени от доброто, което правим за ближния. Благодарим от все сърце на всички, които чрез присъствието си направиха нашия празник незабравим. Гостите разгледаха стената на доброволеца, издигната преди няколко години в църковния двор, на която тази година бе подредена изложба със снимки от най-възбуждащите моменти от живота на енория „Света Анна“ - една своеобразна история на християнската общност в с. Малчика в снимки. Стената бе разделена на две части. На едната са поставени снимки от периода 1932-1942 г. и най-важните моменти от започването на мисия-

та на отците пасионисти през 1994 г. до днес, а на другата половина - история в снимки за дейността на „Каритас Света Анна“ от 1995 г. до 2015 г.

В 17 ч. започна конференцията в чест на 160-ата годишнина от освещаването на черквата „Света Анна“. Тя бе открита от епископа на Никополската епархия монс. Петко Христов. По темата „Присъствие на Католическата църква в нашия регион“ лекция изнесе отец Страхил Каваленов - енорийски свещеник на Велико Търново и Габрово. След нея участниците в конференцията бяха запознати с „История на Католическата църква в с. Малчика - 160 години“ от отец Паоло Кортези от енория Белене.

После гостите бяха въведени накратко от г-жа Нина Алексиева и г-н Стефан Марков в двадесетгодишната дейност на енорийската организация „Каритас“, с хубавите и трудните моменти от нейното съществуване и работа. Младежите от „Католическа дейност“ - Фермо, разказаха накратко за общото сътрудничество с енория с. Малчика, за общите проекти и работа, разви-

вани вече единадесет години. Празникът продължи с поздравителни слова и подаръци, поднесени от кметовете на Свищов - г-н С. Благов, на гр. Левски - г-жа Л. Александрова, на с. Малчика - г-н М. Кунев, на с. Асеново - г-н П. Иванов, от читалището в с. Асеново - г-жа М. Иванова, и от други населени места с католически общности.

Кулминацията на тържествата бе благодарствената литургия в 19.30 часа, отслужена от енориста отец Ремо и свещениците Валтер Гора, Страхил Каваленов, Ярослав Барткиевич, Паоло Кортези, Йосиф Йонков, Стефан Калапиш, Даниел Жилие, Ярослав Фогл, Салваторе, дякон Владислав Томич и предстоятелствана от епископа на Никополската епархия монс. Петко Христов. Проповед пред вярващите поднесе отец Валтер Гора, енорийски свещеник на Русе.

След службата децата от с. Малчика изнесоха фолклорна танцова програма, в която се включиха и представители на гостите от енория Трънчовица и италианските младежи от Фермо.

Нина АЛЕКСИЕВА

7 ИСТИНА
VERITAS
Брой 8 (1501)
август 2015 г.

Папа Франциск: В семейството се научаваме да се молим на Бог с любов

„Семейството е привилегированото място, където можем да се научим да се молим на Бог непринудено и с топлина. Тази е най-добрата молитва, която не се нуждае от много думи и жестове.“ Това посочи папа Франциск на генерална аудиенция, посветена на връзката семейство - молитва, на своята стотна генерална аудиенция.

Да се молим на Бог с цялото си сърце зависи изцяло от нашето усещане за молитвата. А усещането зависи както от личното ни отношение към Него, така и от семейното отношение. През август в катедралата на папата имаше размисли в три аспекта от семейния живот. Това бяха празникът, трудът и молитвата.

По повод на молитвата, преди да говори за споделяната семейна молитва, папа Бергольо отбеляза индивидуалното усещане и изживяване на молитвено време. Той каза, че е добре да се надяваме, че „Бог ще ни помогне в трудностите, добре е да се чувстваме длъжни, че трябва да му благодарим. Всичко това е правилно. Но обичаме ли поне малко Господ? Вълнува ли ни, разнежда ли ни мисълта за Бог?“

„Усещаме ли Бог като милувка, която ни крепи в живота и която е най-важната? Милувка, от която нищо не е в състояние да ни отдели, дори и смъртта? Или чувстваме Бог само като велико Същество, като Всевишен, който е създал всичко, Съдник, който контролира всяко действие? Всичко това, разбира се, е вярно. Но само когато Бог е най-скъпото от всичките ни скъпи неща, смисълът на тези думи е пълен... Не е ли впечатляващо, че Бог ни обича с бащинска любов? Това е толкова хубаво, толкова хубаво!“

Папата отбеляза, че ако не „подхранваме в сърцето си нежната обич към Бог, ще можем да умножаваме думите като езичници или да показва-

ме нашите ритуали, както са правили фарисеите, без обаче да съхраняваме онази топлина, която чистосърдечната молитва разпалва в сърцето.“

„Сърце, изпълнено с любов към Бог, превръща молитвата в безмълвна мисъл или в молба пред свята икона, или в целувка, изпратена на Църквата. Хубаво е, когато майките учат малките си деца да пращат целувка на Исус или на Дева Мария. Колко нежност има във всичко това! В такъв момент детското сърце се превръща в място за молитва.“

Свети Дух запалва любяща привързаност към Бог, която кара да Го наричаме „Отец“. Папата посочи, че „в семейството се научаваме да ценим този дар на Свети Дух“.

„Който има семейство, бързо се научава да решава уравнението, което дори и големите математици не могат да решат: в 24 часа се поместват 48! Наистина е така! Има майки и бащи, които биха могли да спечелят Нобелова награда за това. За 24 часа те вършат неща за 48 часа! Не знам как правят това, но работят и го правят! Има много работа в семейството! Същността на молитвата предава времето на Бог, излиза от кошмара на всекидневието, в което никога няма време, намира спокойствието за необходимите неща и открива радостта на неочакваните дарове.“

В заключение той посочи два примера от Евангелието - Марта и Мария, сестрите, които „възприеха от Бог хармонията на семейния живот“, тоест „красотата на празника, ведрината на труда, същността на молитвата“.

„Молитвата избликва от близостта с Божието слово. Тази близост на лице ли е в нашето семейство? Имаме ли си в къщи Евангелие? Четем ли го понякога заедно? Прочетеното и осмислено в семейството Евангелие е като вкусния хляб - храни сърцата на всички!“

Онлайн регистрация за влизане през Свещената врата на базиликата „Свети Петър“

При своето поклонничество към ватиканската базилика „Свети Петър“ по време на извънредния Юбилей на милосърдието, който ще започне на 8 декември, поклонниците ще следват специален пешеходен маршрут, съобщават от организационния секретариат на юбилея. Заявките за преминаване през Портата санта (Свещената врата) ще бъдат правени по интернет от октомври т.г.

Специалният маршрут ще започва от замък „Сант Анджелино“, през улица „Кончилиационе“, след което ще се преминава през площад „Пий XII“ и площад „Свети Петър“. По този начин, както поясняват от секретариата, ще се даде възможност на вярващите „да извършат кратко поклонничество“. Тъй като се предвижда голям приток на посетители, „силно се препоръчва“ поклонниците да информират по електронен път за датата и часа на своите посещения.

„През Свещената врата мо-

гат да преминават ограничен брой поклонници“, сочат организаторите. За да се избегнат излишните опашки и за да се съдейства на духовното придружаване, е особено важно организационните групи да се свържат със секретариата чрез отдела за „Регистрация на поклонниците“ по уебсайта на юбилея - www.im.va, който ще бъде активиран от октомври. По този начин ще бъде възможно да се изберат датата и часът на поклонничеството до Свещената врата на ватиканската базилика и да се подаде заявка за големите юбилейни събития.

Организационният секретариат ще има грижата да потвърди регистрацията на поклонниците - индивидуални вярващи, групи или семейства - „като посочи най-удобното време, през което да тръгне по определен маршрут“. Организаторите твърдят, че „тази система ще позволи да се сведе до минимум чакането и да се гарантира подходяща атмосфера за молитва и съсредоточаване по пътя към Свещената врата“.

За онези, които не са се регистрирали предварително по интернет, ще бъде на разположение Центърът за пос-

ещане на поклонници на улица „Кончилиационе“ №7, който скоро ще бъде открит и където доброволци „ще упътват вярващите за най-подходящия момент, в който да тръгнат по маршрута“.

Трябва да се има предвид, че онлайн регистрацията е необходима само за влизането през Свещената врата на базиликата „Свети Петър“, която ще бъде отворена на 8 декември. За преминаването през Свещените порти на останалите три патриаршески базилики в Рим („Сан Джовани ин Латерано“, „Сан Паоло фуори ле мура“ - които ще бъдат отворени на 13 декември, и „Санта Мария Маджоре“ - отварянето на вратата е предвидено за 1 януари 2016 г.) не е необходима регистрацията.

Организационният секретариат съобщава също така, че и в четирите горепосочени базилики ще има пункт за оказване на бърза помощ, докато доброволци ще помагат на всички поклонници и ще обслужват инвалидите. Затова е „полезно в момента на регистрацията да се посочи и евентуалната необходимост от специфични медицински услуги“.

8 ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1502)
септември 2015 г.

Рестаурация с лазер на статуите във Ватиканските градини

Близо 600 произведения на изкуството, които красят Ватиканските градини, фонтани и статуи, ще възврънат първоначалния си блясък благодарение на технологията на „холмиев лазер“ (HoLEP), която се прилага и в хирургията за отстраняване на камъни в бъбреците.

Около 570 скулптури, сред които и фонтаните, се нуждаят от механично почистване. Специалистът пояснява, че лазерът извършва първо механично, физическо почистване, което се трансформира в химически процес, тъй като е силно активен към биологичната патина и към конгрешентите. „Тази техника се използва за първи път във Ватиканските градини. Тъй като проектите за консервация и рестаурация на произведенията на изкуството са свързани с особена чувствителност и уважение към историята, нашата работа е съвместна с отдела за извършване на намеси, отдела за музея и маестро Деврьо в качеството на реставратор, който отговаря за целия проект и с когото вземаме всички решения в търсене на нови пътища за консервация и опазване на безценните произведения на изкуството.“

Сантамария завършва, подчертавайки, че друго основно предимство на лазерната техника е скоростта, с която се извършва рестаурацията, както и отсъствието на химически съставки, които не са за препоръчване нито за реставраторите, нито за посетителите и за цялата околна среда.

Молитвена кутия за солидарност с преследваните християни

По повод призива на епископите в Германия вярващите да се молят през следващите седмици по-специално за преследваните християни, католическата фондация „Кирхе ин Нот“ пуна специална „Prayerbox“ - молитвена кутия. Тя е с големината на кибритена кутия и съдържа кръст, броневица-пръстен, шишенце със светена вода, Кръстния път и основните християнски молитви. В знак на солидарност на горната страна на кутията е изобразена буквата N на арабски - съкращение за „Nasegani“ (на арабски - назарени. т.е. християнин).

В Ирак членовете на терористичната организация „Ислямска държава“ маркират къщите на християнското малцинство с тази арабска буква. Така този „срамен белег“ се

превърна в световен символ за солидарност.

Молитвената кутия струва 3 евро, от които 1 евро е предназначено за проекта за подпомагане на преследваните християни. Кутията може да бъде поръчана в „Кирхе ин Нот“ по интернет: www.kirche-in-not.de/shop или на адрес:

Kirche in Not
Lorenzstr. 62
81545 München
Телефон: 089 / 64 24 888 0
Fax: 089 / 64 24 888 50
E-Mail: kontakt@kirche-in-not.de

По www.catholic-news.bg